

Dzierzów
(Woj. Świętokrzyskie)

**Kościół pw.
Wniebowzięcia NMP**

**Sanktuarium
MB Dzierzowskiej**

Sanktuarium Maryjne w Dzierzowie

Kościół w Dzierzowie jest nie tylko kościołem parafialnym, ale jest również Sanktuarium Maryjnym. Od 1664 roku stanowi ośrodek kultu Matki Boskiej.

Przedmiotem kultu jest Obraz Matki Boskiej zwanej Dzierzowska. Pochodzi on ze szkoły bizantyjsko-ukraińskiej z połowy XVI wieku. Do 1651 roku Obraz ten przebywał we wschodnich rejonach Polski. W czasie bitwy pod Beresteczkiem (1651) został ocalony przed zniszczeniem przez Jana Szt. Myszkowskiego, dowódcę chorągwi krakowskiej. Myszkowski przywiózł Obraz do Dzierzowa i podarował go kościołowi parafialnemu, gdyż na terenie tutejszej parafii (w Bieganowie) mieszkała wówczas jego rodzina.

W dniu 22 lipca 1664 roku miał miejsce pierwszy cud. Był to cudowny płacz wizerunku Matki Boskiej. Z oczu Matki Bożej płynęły ludzkie łzy. Zjawisko to trwało trzy dni. Zakończyło się dn. 26. VII. tj. w dzień św. Anny. Cud miał charakter publiczny. Był przez wszystkich widziany i obserwowany. Kapłani miejscowi tj. Ks. Proboszcz Jan Dubrawski i Ks. Wikariusz Tomasz Łyczkowski zachowali się godnie wobec tego przedziwnego zjawiska. Organizowali posługę duszpasterską dla olbrzymich tłumów ludzi, którzy przybywali z całej okolicy, by zobaczyć cud. Ożaczali kościół strażą i natychmiast powiadomili o tym Księcia Biskupa Krakowskiego.

Biskup Andrzej III Trzebicki przysłał specjalną komisję do Dzierzowa. Składała się z czterech kapłanów: pierwszym był Ks. Jacek Liberiusz, prepozyt Kapituły Krakowskiej; drugim był Ks. Andrzej Grabianowski, wik. gen. Kurii Biskupiej, trzecim i czwartym członkiem komisji byli dwaj Ksiedza Jezuiti-inkwizytorzy. Komisja po przesłuchaniu świadków, orzekła, że zjawisko też ma charakter nadprzyrodzony. Od tam w wszystkich dokumentach kościelnych Obrax Matki Boskiej, Dzierzowskiej jest nazywany „cudownym i łaskami słynącym”. Od tego czasu datuje się wielki kult Obraxu Matki Boskiej Dzierzowskiej.

Nie ma kroniki parafialnej, w której byłoby dokładnie opisane cuda, jakie miały miejsce przy Cudow. Obraxie Matki Boskiej. Jedynie na podstawie wotów, jakie zawieszali ludzie, z wdzięczności za uproszone łaski, możemy wnioskować, jakie działy się tu cuda. W księdze wrytacyjnej Biskupów Krakowskich z 1747 roku czytamy, że obok Cudownego Obraxu Matki Boskiej wisza setki wotów np: pięć srebrnych dzieci, dziewięć srebrnych nożek, pięć srebrnych rączek, siedemnaście serc, sto pięćdziesiąt dwie srebrne tabliczki, trzydzieście nitok perel... itd. itd. Z każdym rokiem przybywało wotów. Protokół wrytacyjny z 1783 roku podaje rejestr nowych wotów np: srebrna sukienka na obraxie Matki Boskiej, szkaplerz z portretem Jamojskiego i setki innych. Wota te zostały zrabowane przez wojska rosyjskie w 1794 w czasie bitwy pod Szerekocinami.

Wsiarce po dzień dzisiejszy obok Wielkiego Ołtarza kule świadczą, że 15. VIII. 1850 roku została tu uzdrowiona Małgorzata Turczyńska ze Szerekocin. Była chora na nogi. Chodziła przy pomocy kul. Po uzdrowieniu wróciła zdrowa do domu, zostawiając kule w kościele. W 1880 roku został uzdrowiony syn Jana Kopcza z Rokitna. Chłopiec był śmiertelnie chory, przywieziony przed Obrax Matki Boskiej - w czasie mszy odzyskał zdrowie. W 1886 roku została uzdrowiona Marta Korminska, siedmioletnia dziewczynka z Grabca. Cierpiała na całkowity bezwład nog. Po cudownym uzdrowieniu nigdy więcej nie chorowała na nogi. Dnia 27. XII. 1903 roku została nagle uzdrowiona Katarzyna Brzozowicz z Warszawy. R wiec Matka Boska Dzierzowska nie przestała po dzień dzisiejszy okazywać potęgi swego pośrednictwa przed Bogiem.

Konserwacja Obraxu. Dnia 28. X. 1966 roku Kuria Biskupia w Kielcach udzieliła zezwolenia na oddanie Obraxu prof. R. Kozłowskiemu, celem przeprowadzenia prac konserwacyjnych. Prace te trwały na Wameliu do dnia 2. V. 1968 roku. Prof. R. Kozłowski stwierdził, że „malowidło jest autentyczne, nieprzemalowane i poza licznymi uszkodzeniami od gwóźdź, w dobrym stanie”. Chemiczna analiza farb, kredy i deski potwierdziła, że obrax jest z XVI w. Wojewódzki konserwator zarządził by zdjąć z obraxu srebrną sukienkę i umieszczyć ją na kopii, zaś obrax doprowadzić do pierwotnego, autentycznego wyglądu. Płecy obraxu zostały zabezpieczone przed wuginaniem się desek. Odciekę zostało górne półkole jako nieautentyczne, bo doprowadzone do obraxu w czasie budowy Wielkiego Ołtarza. Malowidło to stanowi bezcenny zabytek sztuki sakralnej w Polsce.

Dzierzów dn. 10. VIII. 1921 r.

Ks. Jacek Grabek
Proboszcz Kurii Biskupiej

Sanktuarium Matki Bożej „Placzącej” w Dzierzgowie

Obecny kościół wybudowany został w latach 1903-1911. W świątyni znajduje się, namalowany przez nieznanego artystę w stylu wschodnim, cudowny obraz Matki Bożej z Dzieciątkiem. Źródła podają, iż od 22 lipca 1664 r. przez 3 dni z oczu Matki Boskiej płynęły łzy. Od ponad 300 lat do słynącego łaskami obrazu Matki Bożej „Placzącej” Dzierzgowskiej przybywają rzesze pielgrzymów, a kościół jest obecnie regionalnym Sanktuarium Maryjnym. Wyrazem wdzięczności parafian za dotychczasowe łaski było ufundowanie kolejno dwóch koron na głowę Matki Bożej i Dzieciątka.

Informacja turystyczna:
Regionalne Centrum Informacji Turystycznej
ul. Ściegiennego 2, 25-033 Kielce
tel. (041)361 80 57, fax: (041) 348 00 60

Więcej:
www.swietokrzyskie.travel
www.swietokrzyskie.pl

Sanctuary of Weeping Holy Mary at Dzierzgow

The present-day church was built in the years 1903-1911. It houses an Oriental-style, miraculous picture of Holy Mary and Child by an unknown artist. According to historical records, for three days, starting from July 22, 1664, Holy Mary was found to be weeping. For over 300 years, crowds of pilgrims have been coming to see the grace-famous picture of Weeping Holy Mary of Dzierzgow, the church having become the regional Marian Sanctuary. The founding of two successive crowns for the heads of Holy Mary and Child has been a token of the parishioners' gratitude.

Regional Tourism Information Center
ul. Ściegiennego 2, 25-033 Kielce
phone/fax 041 348 00 60; 041 361 80 57

www.swietokrzyskie.travel
www.swietokrzyskie.pl

Regionalna Organizacja Turystyczna

Projekt dofinansowany ze środków

zdjęcia: Jan Nitecki

zdjęcia w czerwonej obwódce zapożyczono z:
<http://images.polskaniezwykla.pl/user/item/153948.jpg>
<http://images.polskaniezwykla.pl/user/original/523315.jpg>

i cmentarz przy parafialny

TUTEJSZY CMENTARZ
JEST MIEJSCEM WIECZNEGO SPOCZYNKU
RODZINY STEFANA ŻEROMSKIEGO
JÓZEFA I BARBARY KATERLÓW - PRADZIADÓW
WALENTEGO JACKOWSKIEGO - PRADZIADA
MAGDALENY JOANNY ŻEROMSKIEJ - CIOTKI
ORAZ KREWNYCH MAKÓLSKICH

<http://dawnekieleckie.pl/dzierzgow-cmentarz/>

zdjęcia: Jan Nitecki

[POWRÓT DO STRONY GŁÓWNEJ IKONOGRAFII](#)